

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3209/2020
27.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Зоране Делибашић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужила АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Марија Милетић, адвокат из ..., против тужених Општине Врњачка Бања и ЈП за обављање комуналне делатности "Бели извор" из Врњачке Бање, које заступа Општинско правобранилаштво, Врњачка Бања, ради накнаде штете по основу експропријације, одлучујући о ревизији тужила, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4706/19 од 25.02.2020. године, у седници одржаној 27.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужила изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4706/19 од 25.02.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужила изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4706/19 од 25.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву, Судска јединица у Врњачкој Бањи П 331/16 од 03.04.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужила, којим су тражиле да суд обавезе тужене као солидарне дужнике да тужилама, као правним следбеницима пок. ГГ, бив.из ..., исплате износ од 4.685.549,42 динара, као еквивалента вредности за одузету к.п. бр. .../... КО ..., са законском затезном каматом од 31.01.2019. године као дана обрачуна, па до исплате, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је евентуални захтев тужила којим су тражиле да суд обавезе тужене да тужилама предају у својину и државину к.п. бр. .../..., потес ..., у површини од 0.16,25 ха, КО ..., у законом прописаном поступку пред надлежним управним органом, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезане су тужиле да туженима на име трошкова парничног поступка исплате износ од 186.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4706/19 од 25.02.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужила и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију су благовремено изјавиле тужиле, позивајући се на примену одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени су поднели одговор на ревизију.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, с обзиром да се ревизијом оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права. Правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, па не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате је поднета 17.02.2016. године, а означена вредност предмета спора у уводу првостепене пресуде је 4.685.549,42 динара, што је динарска противвредност од 38.153,892 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (1 евро= 122,8065 динара).

Имајући у виду да у конкретном случају вредност предмета спора побијане правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра, према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужилца недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић